

IGRA

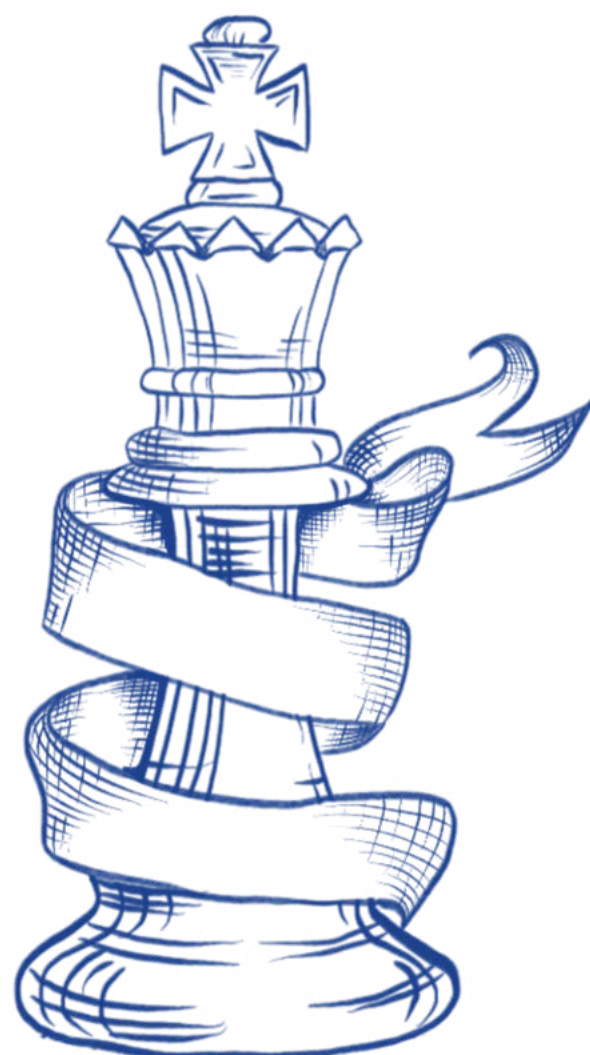
Julija Budič

Otroštvo je obdobje posameznikovega življenja, ki ga povezujemo z brezskrbnim preživljanjem časa ob igri. Kot otroci smo se igrali z različnimi predmeti in ustvarjali situacije, v katerih smo prevzemali različne vloge ter odigrali prizore. Igre so dejavnosti, v katere vstopamo po lastni volji, nimajo posledic izven igre in potekajo po dogovorjenih pravilih znotraj določenih časovnih in prostorskih meja, zato so ponovljive (po Huizinga 1949). Igranje pa je dejanje z manj strogo določenimi pravili in je zato manj predvidljivo (po Drakulić 2021). Igre in igranje so dejavnosti, ki imajo v otroštvu ključno spoznavno funkcijo in kot kulturnotvoren pojav postavljajo temelje za nastanek in doživljanje skupnosti (po Huizinga 1949). V otroštvu se skozi igro naučimo hoditi, voziti kolo, dinamike družinskih odnosov in se preizkusimo v različnih sanjskih poklicih. Kot otroci skozi igro ustvarjamo pomene o sebi, družbenih odnosih in družbi, v kateri živimo (po Turk Niskač 2021).

Odnos do igre se skozi posameznikovo življenje spreminja po obliki in funkciji (po Drakulić 2021). Z vstopom v šolo se igra začne ločevati od dela, saj otroci igro razumejo kot dejavnost, vezano na prosti čas in ločeno od učenja, kar se z vstopom v odraslost še stopnjuje. Ra-

zumevanje in odnos do igre v odraslosti zaznamuje delitev na delo in igro. Igra je pogosto dojeta kot neskladna z resnostjo in odgovornostjo, vrlinama značilnima za ideologijo delovne etike, ki se jo pričakuje od odraslega posameznika v kapitalističnem sistemu. Igra naj bi bila v nasprotju s temi idejami, saj prinaša ugodje in sproščenost ter je usmerjena k poti, ne k cilju (po Sutton Smith 1997).

Čeprav je igra primarno otroška dejavnost, ni povsem res, da se v odraslosti prenehamo igrati. Igra in igrivost sta prisotni tudi v vsakdanjem življenju odraslih v številnih oblikah preživljanja prostega časa in družbenih dejavnosti, kot so igranje z otroki, družabne igre, športne igre, igre vlog, računalniške ali mobilne videoigre, igre s hišnimi ljubljenci in spolne igre (po Drakulić 2021). V odraslosti igro pogosto doživljamo kot vrnitev v otroštvo, nekateri pa igrivost razumejo tudi kot pristop k življenju in se navdihujejo pri otroškem odnosu do igranja. Glavni učinek igre in igranja je, da človeka osrečuje ter ga skozi sodelovanje ali tekmovanje sprošča. Tako za odrasle kot za otroke je igra način vzpostavljanja odnosov, ustvarjanja pomenov, osmišljanja sveta, odkrivanja, ustvarjanja ter uživanja v skupnem udejstvovanju.

Viri in literatura:

Drakulić, Ivana. 2021. Igra in igrivost v vsakdanjem življenju odraslih, *Etnolog* 31 (2021), str. 179 – 194.

Turk Niskač, Barbara. 2021. *O igri in delu: antropologija zgodnjega otroštva*. Ljubljana: Založba ZRC SAZU.

Watson, Max. 2023 (2019). Games, *The Open Encyclopedia of Anthropology*, spletni vir: <http://doi.org/10.29164/19games> [10. 10. 2025].

Ilustracije prispevala: Naja Ražem